

228

Undervisningsministeriet. København, den 15. februar 1950.

Journ. nr. 2530/48³.

Under den almindelige honorarregulering i 1947 foreslog Københavns universitet en gennemgribende regulering af lektorhonorarerne ved universitetet, hvorefter disse skulle fastsættes til følgende beløb:

- 1) 6 000 kr. årlig + tillæg, hvor lektoratets område var en selvstændig disciplin, ofte forbundet med betydeligt eksamensarbejde og ofte indehaverens hovedstilling.
- 2) 4 800 kr. årlig + tillæg som normalt honorar, hvor de forannævnte særlige krav ikke forelå.
- 3) 3 600 kr. årlig + tillæg for enkelte lektorater af mindre omfang. I ganske enkelte tilfælde skulle lektorater efter lektoratets art og omfang kunne vederlægges med et mindre årligt beløb.

Universitetet gennemgik på baggrund heraf de enkelte lektorater med forslag om honorarfastsættelse. Lønningsrådet udtalte imidlertid herom i en indstilling af juni 1947, at det næppe lod sig bestride, at der kunne være grund til at tage hele lektorordningen op til prøvelse. Som forholdene havde udviklet sig, var der utvivlsomt lektorater, der svarede til de fast normerede universitetslærerstillinger, medens andre var af mindre selvstændig eller mindre omfattende karakter. Nogle måtte siges at udgøre hovedstillingen for indehaveren, og andre beklædtes af en tjenestemand og måtte derfor betegnes som bierhverv og vederlægges som et sådant. Ved en gennemgribende omregulering måtte der imidlertid også tages hensyn til forholdene ved de andre højere læreanstalter. Under disse omstændigheder mente lønningsrådet at måtte begrænse sig til at foretage en regulering, der gennemgående fulgte de almindelige principper for normalreguleringen i 1947. På grundlag heraf forhøjedes lektorhonorarerne ved universiteterne og de højere læreanstalter ved reguleringen gennemsnitlig med ca. 8—10 pct., og satserne blev da for de højeste 5 550 kr., derefter 3 900 kr. og varierende nedefter indtil 990 kr. for enkelte lektorater ved Danmarks tekniske Højskole og Danmarks farmaceutiske Højskole.

Efter at denne afgørelse var blevet meddelt Københavns universitet, fremkom der gennem dette universitets rektor et andragende fra foreningen af lektorer ved universitetet, hvori der dels ansøgte om en øjeblikkelig forbedring af lektorernes økonomiske forhold, dels om at deres forhold måtte blive taget op til en gennemgribende revision. Lektorforeningens ansøgning byggede på en statistik, der viste, at medens antallet af faste akademiske lærerstillinger (professorer og docenter) fra 1931 til 1948 kun var steget med 7 til 115, var antallet af honorarlønnede lektorer i samme tidsrum steget fra 14 til 54. Denne udvikling mente lektorerne havde medført, at deres ansvar og forpligtelser gennemgående var blevet meget stærkt forøget siden 1931, idet docent- og professorvirksomhed i stor udstrækning var overgået til lektorerne. Jævn- sides med denne udvikling var lektorernes advancementsforhold blevet stærkt forringet, idet chancerne for at avancere til faste lærerstillinger af de anførte grunde ikke var til stede i nær samme omfang som tidligere. Deres økonomiske forhold var endvidere blevet dårligere, da procenttillægget til honorarets grundbeløb ikke på langt nær havde givet en stigning svarende til den, de tjenestemandsansatte havde opnået. Sluttelig pegede lektorerne på, at dette var så meget uheldigere, som lektorerne udgør ca. $\frac{1}{3}$ af universitetets lærerstab, således at kvaliteten af deres indsats måtte være af vital betydning for universitetets hele standard. Lektorforeningens krav gik ud på

- 1) en regulering af grundbeløbene, således at disse kom til at svare til lektorhervets karakter og omfang,
- 2) et automatisk indtrædende dyrtidstillæg, svarende til tjenestemandstillægget,
- 3) efterbetaling af den gennem de senere år efter det anførte for lidt udbetalte lønning,
- 4) indførelse af en alderstillægsordning,
- 5) indførelse af regler om, at lektorvirksomheden skal være anciennitetsgivende ved senere fast ansættelse i faste akademiske lærerstillinger.

Ved siden af disse lønningsmæssige krav anmodede lektorforeningen om, at lektorernes forhold måtte blive taget op til en gennemgribende revision, sigtende på